

Andrageren oplyser, at han paa Grund af Svagelighed blev som Kanoner affædiget af Marinens Tjeneste den 1ste Januar 1866 efter 35¹/₂ Aars Tjenestetid med 320 Kr. aarlig i Pension efter Loven af 9de April 1851. Han har deltaget i den første slesvigke Krig 1848—50, blev efter Eckernførde-Affæren 1849 benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn og 1858 med Medaillen for 25 Aars god Tjeneste. Da han nu er 70 Aar gammel og hans Hælbred meget daarligt, kan han ikke længer erhverve Noget til Hjælp til sit og sin 65aarige, meget svagelige Hustru's Underhold, og da Finansministeriet paa et Andragende om Forhøielse af hans Pension har svaret, at denne er fastsat overensstemmende med Lovgivningens Regler, og at Ministeriet ingen Hjemmel har til at forhøie den, beder han derfor Rigsdagen om at tage sig af hans Sag.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

95. Fra 46 Søværnepligtige i Kjøbenhavn om passende Underholdningspenge. (Indbragt i Folkethinget den 24de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgfreds, Hørdum).

Andragerne, der i Henhold til Justitsministeriets Kundgjørelse om Indkaldelse af befarent Mandskab have maattet aflevere deres Søfartsbøger og derfor i længere Tid have været berøvede Betingelserne for at udøve deres Erhverv, ansøge om, at der tillægges dem passende Underholdningspenge, saalænge dette har været Tilfældet, samt at der ligeledes tillægges dem, der maatte blive indkaldte, uden dog at skulle møde før til en senere Tid, et tilstrækkeligt Underholdningsbidrag, da det hidtil hvede af 10 Kr. maanedlig efter Priserne paa Livsfornødenhederne maa anses for aldeles utilstrækkeligt. De haabe, at Vilighed tilfuger, at Opfyldelsen af Værnepligten ikke bør være byrdefuldere for dem end for Landværnepligtige, da de efter den hidtil gjældende Ordning aarlig 1 a 2 Maaneder rives bort fra deres Erhverv, derved nødgages til at gjøre Gjæld eller ligefrem lide Nød, fordi Flertallet af dem intet andet Hjem har end Søen. Andragerne angive, at de i Dieblisket staa aldeles blottede for Subsistensmidler af de af dem saaledes anførte Grunde, der ogjaa bringe dem til endvidere at andrage om, at Folkethinget vil træffe Foranstaltninger til, at den Kundgjørelse, hvorefter de stoppes, maa blive begrændset til kun at omfatte en vis Aargang eller enkelte Aargange af de Søindrullerede, hvilket de formene stemmer med Manden i Værnepligtslovens § 33, og ikke som hidtil omfatte samtlige Befarne uden Hensyn til Alder, enten ad administrativ Vej eller ved Indbringelse af Lovforslag til Endring i Værnepligtslovens omhandlede Bestemmelser. Et ligelydende Andragende er indgivet til Justitsministeriet.

Da Ministerens Svar endnu ikke foreligger, gjør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling.

96. Fra Skolelærer Frederik Sørensen af Glarbo Skole, Rye Sogn, om sin døvstumme og aandsvage Datters fri, livsvarige Optagelse paa en Abnormanstalt. (Indbragt den 25de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgfreds, Bøtke).

Andrageren oplyser, at han i 22 Aar har været ansat i sit nuværende Embede, hvis Reguleringssum er 745 Kr., at han ingen privat Formue har og er prøvet ved flere tunge Dødsfald i Forbindelse med mange Sygdomme i sit Hus, samt de mange Offre, som hans aandsvage Datter paa mange Maader har krævet. Han har foruden hende 3 Børn, af hvilke de to ere ufonfirerede, og er derfor ude af Stand til at udrede den Udgift, som Tilsynet med den syge Datter vil medføre. Han ansøgte derfor Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at Datteren maatte erholde fri livsvarig Forsørgelse paa en Abnormanstalt, men modtog det Svar, at først naar Halvdelen af Omkostningerne ved en saadan Forsørgelse var sikket, vilde man tage under nærmere Overveielse, om man af de til Raadighed staaende Midler kunde udrede den anden Halvdel af Betalingen. Han har